

Кўрик

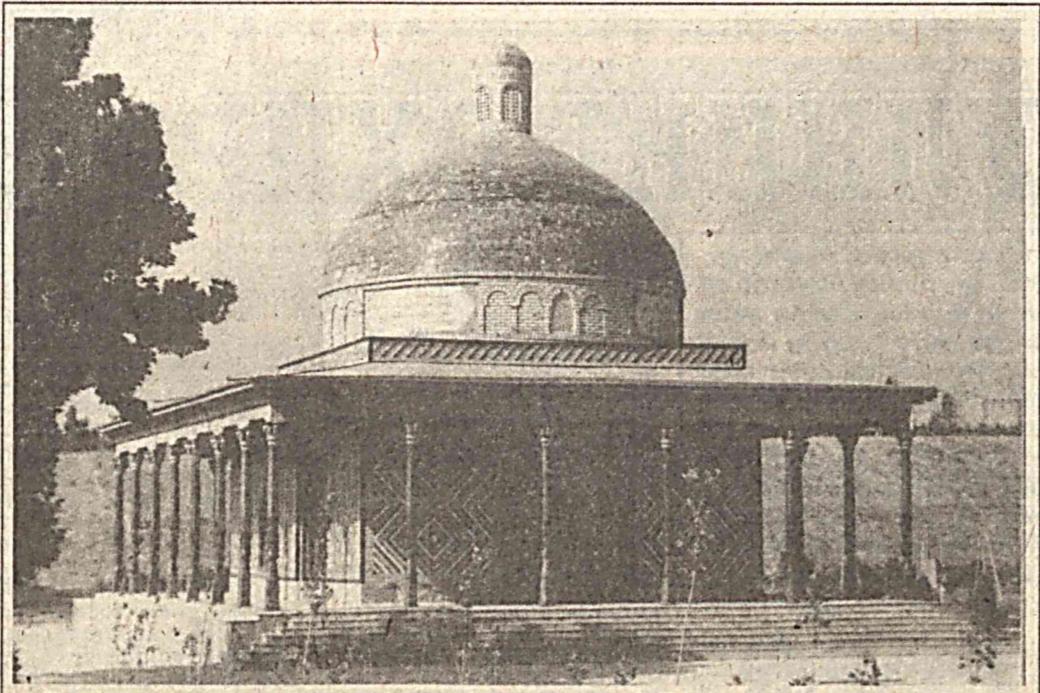
АСАКАДАН
ТАРАЛГАН АЛЛА

Асака шахрининг маданият ва истироҳат боғида «Алла» ижрочилари хамда Узбекистон ҳалқ артисти, асакалик машҳур хонанда Ҳабиба Охунова қўшиқлари ижрочиларининг вилоят кўрик-тандлови ўтказилди.

Кўрик бадиий жамоаларнинг аллалари ва Ҳабиба Охунова қўшиқлари ижрочиларининг энг яхшиларини танлаш имконини берди.

Бузумани туманинг вакиллари шоир Омон Матчининг «Алла» хикояси асосида саҳналаштирилган томошаси билан алла шайдорарни мамнун этишиб, кўрик-тандлов голиби бўлдилар. Улар эндилиқда Республика миқёсида ўтказиладиган «алла» ижрочилари кўрик-

«Туркестон-пресс».

Наманганликлар оташнафас шоир лар, адабиёт муҳисларни шоирнинг газал-боборларини барча ҳақимларнига фарҳанадилар. Ҳар йили май ойидаги машрабхонлик кўзиммат баҳо эсадларни совсагари топширилди.

СУРАТДА: Машраб номидаги музейни кўриб турибис.

ХИҚМАТ

• Қозиларнинг нариянгидан, хотинларнинг макри, ҳасадчиларнинг кўзи, қавм-қариндошининг гинасидан эҳтиёт бўлинг!

• Ноқобил фарзанддан, муросасиз хотиндан, қайсаҳизматкордан, қари уловдан ва нафи тегмайдиган дустдан манфаат кутманг!

• Ҳазилини кўнгленингизга каттиқ олманд ва ҳазилкашларга ёмон кўз билан қараманг.

Ал-Мотуридий таваллудининг 1130 йиллиги

ТЎҚҚИЗ МЎЖИЗА

(Достондан парча)

Шоир Олимжон Бўриев «Ал-Мотуридий — тўққиз мўжиза» номли ҳикмати достон ёди. Достон Fa�ур Рулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриётида китоб холида чоп этилмоқда. Алломанинг 1130 йиллиги муносабати билан ушбу достондан парча зълон килмоқдамиш.

Үйлади үйланса гар Абу Мансур, Дилдраги орзу ойнамас иштиёқ, Уни ром этанди ўзига мутлоқ, Ер валига етни бўлсанда армон, Абу Мансур дилин тилсада ўхжон, Юлдуз кўзларини о юзларидан, Ҳисни ўйтгувчи бол сўйларидан. Илм деб атаглан дарду машакрат, Уни тортар эди ўзига фактади.

Шаронт кўтарса, кутса, бевафо, Уйлангар ўқицдан кайта синношолло!

Унинг келишидан юраги оғоҳ, Моҳизор интизор пойдар эди роҳ!

Абу Мансур келди сезидирмай пинҳон, Секин шиврлади: — Эй, моҳи тобон,

Гузалим күшмисиз, баҳорий нафасим, Саодат бўйин тўиди нафасим.

Юзингизни кўриб самовий пари, Кора парда тортди ҳатто Муштарий!

Ана тўлун ойнинг сиз деб бағри доғ, Абу Мансур кулиғ очади куоқ.

Моҳизор товусдек бўйлиб хиромон, Башини кўйисига кўйиб паришион,

Гина-кудрат ила кўзига бокиб, Тисланди ийгитнинг багрими ёқиб:

— Аллоҳим берса гар чидам ва тоқат, Сизни кутмоқлик ҳам ўзи саодат.

Совчиликлар чангитиб останомизни, Шошириб ҳам ота, ҳам ономизни,

Бизчи Зулайхадек билдиримасдан сир, Интизор боқамиз жонибиси Миср.

Миср Азизидан келган деб хабар, Лек бизни унугуб эти мўтабар,

Ҳатто қўи бўқиб бермас эътибор, Нажотки мухаббат шеваси озор!

Абу Мансур эгди таслим бўйлиб бош, Деди: — Юрагидам ҳасрат, оғир тоҳ.

Ҳеч кимса тақдирин этолмас таҳир, Сизнинг ишқингизга бўйлиб мен асир,

Мухаббат ўтидан олиб алана, Ҳизимин ургайман уммони фанга!

Факат илму урфон ёнса оташин, Факат илму урфон беролгай таскин.

Севиб, муродига етолмаган зот, Бахтиёр санолмас ўзини, хайҳот!

Сизисиз бу ҳайти қўлмам тасаввур, Бу зулмат дунёни сиз ёртган нур.

Вале турфа тақдир ҳар бир одамда, Етар бир Мажнуни шайдол оламга,

Севгимни асрарим пинҳона дилда, Уни фош этмадим ҳар бир манзилда.

Вале, юлдузларга сўзладим ошқор, Уларнинг ҳар бир эрур хабардор.

Жону бағрим ўртаб ишиқ мажозий, Мени қисматимга айлади рози!

Юлдузлар нигоҳидан ётилган тош! Сен эса кавкаблар ичра малика,

Дилимга солласан доим таҳжих!

Руҳан дилим сендан олмаса кувват, Бар ҳақиқи алоҳу жамъи нубувват,

Менда бўлмас эди ишонич бу қадар, Тафаккур мулкими эттум зер-забар!

Илоҳий каломинг хуш испаридан, Ҳазрат Расулуллоҳ «Ҳадисларидан,

Биламан бандай оқизлигимни, Ақим-ла тўлдириб ноқислигимни,

Нетонг илму фанга солсан инқиlob,

Колмаса маҳзаблар аро ихтилоф.

Дин дўйнатли одам ҳеч қачон, Тахтож тажлашиб тўқмас қизил кон.

Агарда ким бўлса ҳақиқи мўймин, Унга буоради шариати дин,

Бироннинг мулкига олайтириб кўз, Асло унга қарши тарқатмасин сўз.

Молу мулк хаёли бирла қайгурада, Иймоннинг сотмасин аэрсон бехуда!

Йекаю ягона яратган Аллоҳ,

Динида ҳам бўлгай ҳақ ягона роҳ!

Турли оқимларга бўлиниши, жанжал,

Дин учун зарарли эрур ҳар мажал.

Мен ушбу юяни сургум илгари,

Менга керак эмас мол, дури зари,

Масъулман шу йўлда событ яшашга!

Катта сиёсати ючичик мажаро,

Гузард ғулсиз ғулсизларро,

Муслимини муслимин гим кўйса карши,

Узра макон туттган қодир Раббано,

Унинг измидаидар бақоғи фано!

Ислом деганин бу эрур итоат,

Аллоҳга ялланам тоат-ибодат.

Маълум ҳар мўйминга ҳам бешта фарзи,

Хар бир мусулмоннинг бўйнида қарзи.

Колганинг яхшилил, юртга фидойиллар,

Мехр-муруваттага бўлмоқчилик молик.

Емонга яхшилик, узрли бўлиш,

Ҳамда барча мўймин эрур бирордадар,

Дея Ҳақ таолло бермийшидир ҳабар,

Ўзининг мұлдаас қитобида бас,

Шу боис ихтилоф, ур-сурӯ ҳавас.

Мўймин мусулмон зотлар учун ёт,

Аллоҳ амри эрур бу гапга исбот.

Ҳар ким шукур қилсин ёз тақдирига,

Бўламда ахир яхшим-ёнмон,

Аллоҳ изни ила бўлгайдир содир,

Истаса яратган ҳар нега қодир.

Мен унинг кулиман этса тараҳум,

Айламай ҳам жону молимдан маҳрум,

Ҳам сизга гунчайи баҳори исмат,

Еттурман валингиз бўлса ғарисмат!

Даҳсардай оқизларидан Ҳадисларидан,

Аллоҳи қизларидан Ҳадисларидан,

